

Sygn. akt *XVII AmE 150/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	SSO Anna Maria Kowalik
Protokolant –	st. sekr. sąd. Joanna Preizner

po rozpoznaniu 6 grudnia 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Centrum spółki akcyjnej w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem B. K. (1) i (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o wstrzymanie dostaw paliwa gazowego

na skutek odwołania powódki od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 31 sierpnia 2016 r. Nr (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) Centrum spółki akcyjnej w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 1 440,00 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII AmE 150/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 31 sierpnia 2016 roku nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE), na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 ze zm.) (dalej p.e.) oraz art. 104 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.) (dalej k.p.a.) w związku z art. 30 ust. 1 p.e., po rozpatrzeniu wniosku B. K. (1) o rozstrzygnięcie, w trybie art. 8 ust. 1 p.e., sporu z (...) Centrum S.A. z siedzibą w W. i (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. dotyczącego ustalenia, czy wstrzymanie w dniach 10 lipca 2015 r. i 28 października 2015 r. dostarczania paliwa gazowego do punktu poboru w S. przy ul. (...) było uzasadnione, orzekł, iż wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego do punktu poboru w S. przy ul. (...) w dniach 10 lipca 2015 r. i 28 października 2015 r. było nieuzasadnione.

Od niniejszej Decyzji odwołanie złożyło (...) Centrum S.A. z siedzibą w W. (dalej powód), zaskarżając ją w całości. Wniosło o uchylenie Decyzji w całości oraz zasądzenie od Prezesa URE na rzecz jego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictw według norm przepisanych.

Powód zarzucił Decyzji naruszenie:

1) przepisów prawa materialnego, tj.:

- art. 6b ust. 2 p.e. przez jego błędną wykładnię i nieuzasadnione przyjęcie, że pozostawanie przez odbiorcę paliwa gazowego w zwłoce co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności należności za świadczone usługi lub pobrane paliwo gazowe w sytuacji, kiedy wysokość zaległości jest określana w oparciu o prognozowane zużycie paliwa gazowego nie spełnia przesłanek wstrzymania dostaw paliwa gazowego do odbiorcy, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu prowadzi do wniosku, że wstrzymanie dostaw paliwa gazowego może nastąpić w przypadku powstania zaległości zarówno przy rozliczaniu odbiorcy na podstawie prognozowanego jak i rzeczywistego zużycia paliwa gazowego,

- art. 6b ust. 3 p.e. w zw. z art. 78 k.c. przez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, co skutkowało nieuzasadnionym przyjęciem, że warunkiem uznania powiadomienia odbiorcy o zamiarze wstrzymania dostaw paliwa gazowego za skuteczne, a tym samym powodujące ziszczenie się przesłanki uprawniającej do uzasadnionego wstrzymania dostaw paliw gazowych do tego odbiorcy, jest sporządzenie powiadomienia w formie pisemnej z własnoręcznym podpisem sporządzającego powiadomienie, podczas gdy w art. 6b ust. 3 p.e. ustawodawca posługuje się pojęciem powiadomienia wymagającego utrwalenia na piśmie, a nie oświadczenia woli w formie pisemnej,

2) przepisów postępowania, tj.

- art. 7, 77 i 80 k.p.a. przez nierozważenie całego zebranego w sprawie materiału dowodowego i pominięcie poświadczonych za zgodność z oryginałem przez profesjonalnego pełnomocnika Spółki kopii książki nadawczej oraz pism (...) S.A. z dnia 17 marca 2016 r. przy ustalaniu daty nadania i otrzymania przez Pana B. K. (2) wezwań do zapłaty z dnia 7 czerwca 2015 r. oraz z dnia 27 września 2015 r., podczas gdy dokumenty te zostały złożone do akt sprawy i pozwalały na bezsprzeczne ustalenie faktów podlegających ocenie w toku postępowania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w wyniku czego Prezes URE uznał, że w toku postępowania nie zostało udowodnione, żeby wezwania do zapłaty z dnia 7 czerwca 2015 r. oraz z dnia 27 września 2015 r. stanowiły skuteczne powiadomienia, o których mowa w art. 6b ust. 3 p.e., a tym samym uznał brak spełnienia przez Spółkę przesłanek uznania wstrzymania dostaw paliwa gazowego do B. K. (2) za uzasadnione.

Pozwany Prezes URE złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o jego oddalenie, przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania administracyjnego na okoliczność prawidłowości wydanej decyzji administracyjnej, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zainteresowany (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dalej (...)) również złożył odpowiedź na odwołanie, wnosząc w niej o uwzględnienie odwołania i uchylenie w całości zaskarżonej Decyzji oraz zasądzenie od Prezesa URE na rzecz (...) Sp. z o.o. kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

B. K. (1) zawarł jako odbiorca 28 października 2014 r. (...) Centrum S.A. z siedzibą w W. jako sprzedawcą- umowę kompleksową na dostarczanie paliwa gazowego do gospodarstwa domowego w S. przy ul. (...). Przy czym dystrybucją paliwa gazowego na potrzeby realizacji umowy kompleksowej zajmuje się operator systemu dystrybucyjnego, w przypadku ww. obiektu (...) sp. z o.o. Oddział w P..

W umowie określono grupę taryfową: W-2.1. Zgodnie z jej treścią, odbiorcy grup taryfowych W-2.1. mogą otrzymywać od sprzedawcy, czyli (...) Centrum S.A., nie częściej niż raz w miesiącu, prognozy wyliczone na podstawie zużycia gazu w porównywalnym okresie lub na podstawie średniorocznego zużycia gazu wyliczonego zgodnie z Taryfą oraz rozliczenia zgodnie z grupą taryfową w okresach co sześć lub dwanaście miesięcy. Stosownie zaś do regulacji rozliczeń Ogólnych warunków umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego: uprawniony przedstawiciel (...) lub sprzedawcy ma prawo odczytu stanu układu pomiarowego celem prawidłowego rozliczenia ilości pobranego przez klienta paliwa gazowego w danym okresie rozliczeniowym (rozdział 4 pkt 2 OWU); rozliczenia z tytułu należności za dostarczane paliwo gazowe będą zgodne z okresami wskazanymi w taryfie, klient zobowiązuje się regulować płatności w wysokości wskazanej w otrzymanym dokumencie finansowym (rozdział 4 pkt 4 OWU); jeżeli w wyniku wnoszenia opłat na podstawie prognozowanego poboru paliwa gazowego powstanie na koniec danego okresu rozliczeniowego nadpłata lub niedopłata, wówczas zasady zwrotu lub uzupełnienia płatności określa taryfa (rozdział 4 pkt 5 OWU); zasady prognozowanego poboru paliwa gazowego zostały wskazane w taryfie (rozdział 4 pkt 6 OWU) (Umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego wraz z Ogólnymi warunkami umowy kompleksowej i pełnomocnictwem, k. 19- 22 akt adm.).

Zgodnie z obowiązującą w dacie zawarcia przedmiotowej umowy taryfą (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., zatwierdzoną decyzją Prezesa URE z 18 czerwca 2014 r. Nr (...), liczba odczytów układu pomiarowego dla odbiorców z grupy W-2.1. wynosiła: 1 odczyt. W myśl zasad korygowania rozliczeń jeżeli w wyniku wnoszenia opłat na podstawie prognozowanego odbioru paliwa gazowego powstanie nadpłata lub niedopłata za wykonaną usługę, wówczas: nadpłata podlega zaliczeniu na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, o ile odbiorca nie zażąda jej zwrotu, natomiast niedopłata doliczana jest do pierwszej faktury, ustalonej dla najbliższego okresu rozliczeniowego (okoliczność bezsporna).

(...) Centrum S.A. wystawia dla odbiorcy harmonogram płatności na podstawie rocznej deklaracji paliwa gazowego, natomiast po uzyskaniu danych pomiarowych generowana jest faktura rozliczeniowa za rzeczywisty pobór paliwa gazowego (pismo z 12 listopada 2015 r., k. 14- 16 akt adm.).

Wobec zawarcia ww. umowy wystawiony został dla B. K. (1) harmonogram płatności za okres od 1 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. Terminy płatności zostały określone w dniach: 26 stycznia 2015 r., 15 marca 2015 r., 15 maja 2015 r., 15 lipca 2015 r., 15 września 2015 r. i 15 listopada 2015 r. Każda płatność opiewała na kwotę 244,65 zł (harmonogram płatności wystawiony w dniu 12 stycznia 2015 r., k. 3, 11, 82-83 akt adm.).

Poza wskazanym harmonogramem, w dniu 5 maja 2015 r. wystawiona została faktura VAT korekta nr (...) na kwotę 196,89 zł w związku z niedopłatą za rzeczywiste zużycie paliwa gazowego w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 10 kwietnia 2015 r., z określonym terminem płatności - 19 maja 2015 r. (faktura VAT korekta nr (...), k. 79- 81 akt adm.).

Wystawienie powyższej faktury odbiorca potraktował jako zmianę umowy w zakresie sposobu rozliczenia opłat za dostarczone paliwo, na którą nie wyraził zgody (pismo B. K. (1) z 07/12/2015 r. k.1 akt adm.) i dlatego nie uiścił należności objętej powyższą fakturą.

W związku z powyższym, sprzedawca 7 czerwca 2015 r. wystawił z wezwaniem do zapłaty wskazanej w niej należności w terminie 14 dni od otrzymania wezwania (wezwanie do zapłaty k. 35- 36 akt adm.), które 16 czerwca 2015 r. zostało doręczone adresatowi (pismo k. 89 akt adm., lista adresatów przesyłek k. 90 akt adm., pismo k. 98 akt adm., pismo (...) S.A. k. 91 akt adm.).

Wobec braku reakcji ze strony odbiorcy, sprzedawca 8 lipca 2015 r. wystawił zlecenie wstrzymania dostarczania paliwa gazowego do gospodarstwa domowego w S. przy ul. (...) (pismo k. 55 akt adm., pojedyncze zlecenie dystrybucji – (...) k. 56- 58 akt adm.). Faktyczne wstrzymanie dostawy gazu nastąpiło 10 lipca 2015 r. kiedy dokonano demontażu gazomierza (pismo k. 75 akt adm., karta demontażu gazomierza k. 76 akt adm., skarga k. 10 akt adm.).

W dniu 16 lipca 2015 r. B. K. (1) wpłacił kwotę 244,65 zł wynikającą z harmonogramu (pismo k. 53- 54 akt adm.).

Wobec braku gazu i kwestionowania zasadności wystawienia faktury VAT nr (...) na kwotę 196,89 zł, B. K. (1) 20 lipca 2015 r. zwrócił się do (...) Centrum S.A. o rzeczywiste niezwłoczne rozliczenie za pobór gazu do tego dnia (pismo k. 26 akt adm.).

Wymienione zgłoszenie dotarło do (...) Centrum S.A. 21 lipca 2015 r. i zostało potraktowane jako reklamacja faktury rozliczeniowej (odpowiedź na reklamację k. 28 akt adm., e-mail k. 29 akt adm.).

26 lipca 2015 r. wystawione zostało wezwanie do zapłaty zaległości w wysokości 196,89 zł wynikającej z faktury szacunkowej z terminem płatności do 15 lipca 2015 r., w terminie 14 dni od otrzymania wezwania (wezwanie do zapłaty k. 33- 34 akt adm.).

W dniu 1 września 2015 r. (...) Centrum S.A. odpowiadając na reklamację poinformowało B. K. (1), że faktura VAT nr (...) jest poprawna i zasadna (odpowiedź na reklamację k. 28 akt adm.).

W dniu 7 września 2015 r. B. K. (1) wpłacił kolejne 244,65 zł wynikające z harmonogramu wpłat (pismo k. 53- 54 akt adm.).

Z uwagi na dokonaną wpłatę 8 września 2015 r. sprzedawca zlecił wznowienie dostarczania paliwa gazowego (pismo k. 55 akt adm., pojedyncze zlecenie dystrybucji – (...) k. 59- 61 akt adm.) i 10 września 2015 r. wznowiono dostawy paliwa gazowego (pismo k. 55 akt adm., pismo k. 10 akt adm.).

27 września 2015 r. wystawiono kolejne wezwanie do zapłaty zaległości w wysokości 144,34 zł wynikającej z faktury szacunkowej z terminem płatności do 15 września 2015 r., w terminie 14 dni od otrzymania wezwania (wezwanie do zapłaty k. 31- 32 akt adm.).

W dniu 6 października 2015 r. wezwanie zostało doręczone adresatowi (pismo k. 89 akt adm., lista adresatów przesyłek k. 92 akt adm., pismo k. 98 akt adm., pismo (...) S.A. k. 93 akt adm.).

W związku z powyższym 21 października 2015 r. (...) Centrum S.A. zleciło (...) sp. z o.o. wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego do obiektu (pismo k. 55 akt adm., pojedyncze zlecenie dystrybucji – (...) k. 62- 64 akt adm.). Faktyczne wstrzymanie dostawy gazu nastąpiło 28 października 2015 r. kiedy dokonano demontażu gazomierza (pismo k. 75 akt adm., karta demontażu gazomierza k. 77 akt adm., skarga k. 10 akt adm.).

W dniu 29 października 2015 r. B. K. (1) wpłacił kwotę 244,65 zł (pismo k. 53- 54 akt adm.).

Z uwagi na dokonaną wpłatę, 30 października 2015 r. sprzedawca zlecił wznowienie dostarczania paliwa gazowego do obiektu (pismo k. 55 akt adm., pojedyncze zlecenie dystrybucji – (...) k. 65- 67 akt adm.), tego samego dnia wznowiono dostawy (pismo k. 55 akt adm.).

Pismem z 7 grudnia 2015 r. B. K. (1) zwrócił się do Prezesa URE z wnioskiem o rozstrzygnięcie, w trybie art. 8 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne sporu w przedmiocie ustalenia czy dwukrotne wstrzymanie dostaw paliwa gazowego do lokalu mieszkalnego w S. przy ul. (...) było uzasadnione. We wniosku tym podniósł, że otrzymaną fakturę z dnia 8 lipca 2015 r. nr (...) uznał za zmianę umowy, na którą nie wyrażał zgody (wniosek k. 1- 6 akt adm.).

Prezes URE zawiadomił B. K. (1) oraz przedsiębiorstwa energetyczne: (...) Centrum S.A. oraz (...), iż na podstawie złożonego wniosku zostało wszczęte postępowanie administracyjne dotyczące rozstrzygnięcia w trybie art. 8 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne powyższego sporu; wezwał również strony postępowania do udzielenia wyjaśnień i przedstawienia dokumentacji w sprawie (zawiadomienie k. 7 akt adm., wezwania k. 8 i 9 akt adm.).

31 sierpnia 2016 r. Prezes URE wydał Decyzję, w której orzekł, że wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego do punktu poboru w S. przy ul. (...) w dniach 10 lipca 2015 r. i 28 października 2015 r. było nieuzasadnione (k. 116- 120 akt adm.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w trakcie postępowania administracyjnego, niekwestionowanych przez strony.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem zaskarżona Decyzja jest słuszna co do zasady, chociaż z innych powodów niż podane w jej uzasadnieniu.

W pierwszej kolejności podnieść należało za Prezesem URE, iż bezsprzecznym w niniejszej sprawie jest, że B. K. (1) w związku z przyjętym pomiędzy nim a (...) Centrum S.A. systemem rozliczeń za dostarczane mu na podstawie umowy kompleksowej paliwo gazowe był zobowiązany do wnoszenia opłat w terminach określonych harmonogramem rozliczeń, w którym wysokość poszczególnych opłat za paliwo gazowe była prognozowo określana na przyszłość. Bezsprzecznym również jest, że termin płatności takich opłat przypadał m.in. na 15 lipca 2015 r. i 15 września 2015 r. Tym niemniej odbiorca ostatecznie musi zapłacić za faktycznie pobrany gaz, wobec czego wystawiane są faktury korekty mające na celu urealnienie opłat w stosunku do pobranego gazu. Dlatego dodatkowo, poza harmonogramem, 5 maja 2015 r. wystawiono B. K. (1) fakturę VAT korektę nr (...) na kwotę 196,89 zł za rzeczywiste zużycie paliwa gazowego w lokalu mieszkalnym w S. przy ul. (...) w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 10 kwietnia 2015 r., z określonym terminem płatności na dzień 19 maja 2015 r. B. K. (1) nie uiścił opłaty określonej powyższą fakturą, co stało się przyczyną wstrzymania dostarczania paliwa gazowego 10 lipca 2015 r. Z uwagi na nieuregulowanie opłaty prognozowanej z terminem płatności na dzień 15 września 2015 r. nastąpiło kolejne wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego 28 października 2015 r. W tym miejscu stwierdzić należy, że B. K. (1) regulował płatności określone harmonogramem opłat, z uwagi jednak na nieopłaconą fakturę VAT korektę nr (...) kolejne płatności zaliczane były na poczet tego zadłużenia, a w konsekwencji pomimo wpłaty w dniu 7 września 2015 r. kwoty 244,65 zł nieuregulowana została w całości opłata prognozowana, której termin płatności upływał 15 września 2015 r. (do zapłaty pozostało 144,34 zł). Drugie wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego nastąpiło więc w wyniku nieopłacenia opłaty prognozowanej.

Wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego powinno nastąpić zgodnie z przepisami art. 6b ust. 2 i 3 p.e. W myśl tych przepisów przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności. Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia.

Jeśli chodzi o pierwsze wstrzymanie gazu w związku z nieopłaceniem faktury korekty, którą należy uznać za słuszną z powodu potrzeby dostosowania opłat za gaz do ilości rzeczywistego zużycia gazu przez odbiorcę wobec konieczności ekwiwalentności świadczeń stron umowy, to przedsiębiorstwo odłączyło dostawy później niż w sumie po 44 dniach, czyli minimalnym okresie jaki wynika z powyżej przytoczonych przepisów, aczkolwiek przed upływem 30 dni licząc od terminu płatności wystawiło odbiorcy wezwanie do zapłaty i przed upływem tych 30 dni zostało mu ono doręczone. Dlatego 14- dniowy termin na opłacenie zadłużenia rozpoczął swój bieg jeszcze w momencie, gdy odbiorca nie zwlekał z zapłatą 30 dni.

Generalnie więc w odniesieniu do wyłączenia dostaw gazu 10 lipca 2015 r. nie ulega wątpliwości, że B. K. (1) zalegał ponad miesiąc z płatnością za gaz, ponieważ faktury VAT korekty nr (...) na kwotę 196,89 zł za rzeczywiste zużycie paliwa gazowego w lokalu mieszkalnym w S. przy ul. (...) w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 10 kwietnia 2015 r., z określonym terminem płatności na dzień 19 maja 2015 r. nie opłacił do 10 lipca 2015 r. Natomiast pismem z 7 czerwca 2015 r., doręczonym B. K. (1) 16 czerwca 2015 r. (...) Centrum S.A. wezwało go do zapłaty ww. faktury. Spółka w treści tego wezwania, zgodnie z cytowanym wyżej przepisem Prawa energetycznego poinformowała B. K. (1) o możliwości

wstrzymania dostaw paliwa gazowego oraz formalnie wyznaczyła mu dodatkowy termin do zapłaty - 14 dni od dnia otrzymania niniejszego wezwania. B. K. (1) nie opłacił jednak kwoty wynikającej z faktury podanej w wezwaniu do 10 lipca 2015 r. i nie złożył w tym czasie reklamacji związanej z nieuznawaniem zobowiązania wynikającego z tej faktury.

Sąd nie zgadza się przy tym z twierdzeniem pozwanego wyrażonym w Decyzji, iż brak jest dowodu na to, że wezwanie określonej treści zostało wysłane, a w konsekwencji doręczone adresatowi B. K. (1). W aktach administracyjnych niniejszej sprawy znajduje się bowiem potwierdzenie nadania pisma, którym według powoda jest wezwanie do zapłaty z 7 czerwca 2015 r. (k. 90 akt adm.), ponadto powód w piśmie z dnia 26 kwietnia 2016 r. opisał co działo się z korespondencją przed nadaniem jej do wysyłki (k. 98 akt adm.), zaś (...) S.A. w piśmie z 17 marca 2016 r. wskazuje, że przesyłka została doręczona adresatowi (k. 91 akt adm.). Co istotne B. K. (1) nie kwestionował faktu doręczenia mu tego wezwania. W ocenie Sądu powyższe jest wystarczające dla uznania, że doszło do realizacji art. 6b ust. 3 p.e. w zakresie powiadomienia na piśmie odbiorcy paliw gazowych w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych.

Zdaniem Sądu pierwsze analizowane wstrzymanie dostarczania paliw gazowych do lokalu mieszkalnego w S. przy ul. (...) było nieuzasadnione przede wszystkim z następujących względów. Trwało ono bowiem do dnia 10 września 2015 r. kiedy to wznowiono dostawy paliwa gazowego do tego obiektu, podczas gdy już w piśmie z 20 lipca 2015 r. B. K. (1) w związku z brakiem gazu i kwestionowaniem zasadności wystawienia faktury VAT korekty nr (...) na kwotę 196,89 zł zwrócił się do (...) Centrum S.A. o rzeczywiste rozliczenie za pobór gazu. Wymienione zgłoszenie dotarło do (...) Centrum S.A. 21 lipca 2015 r. i zostało prawidłowo potraktowane jako reklamacja faktury rozliczeniowej, tak więc powinno aktywować tryb przewidziany w art. 6d p.e. Powołany przepis stanowi, że jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne wstrzymało dostarczanie paliw gazowych lub energii odbiorcy paliw gazowych w gospodarstwie domowym, a odbiorca ten złożył reklamację na wstrzymanie dostarczania paliw gazowych, przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane wznowić dostarczanie paliw gazowych w terminie 3 dni od dnia otrzymania reklamacji i kontynuować dostarczanie paliw gazowych do czasu jej rozpatrzenia. Tak się jednak nie stało, przedsiębiorca nie wznowił dostarczania paliw gazowych w terminie 3 dni od dnia otrzymania reklamacji i nie kontynuował dostarczania paliw gazowych do czasu jej rozpatrzenia, co miało miejsce w dniu 1 września 2015 r. kiedy (...) Centrum S.A., odpowiadając na reklamację poinformowało B. K. (1), że faktura VAT nr (...) jest poprawna i zasadna.

Sąd uznał więc, że wstrzymywanie dostaw gazu po złożeniu reklamacji przez B. K. (1) a przed jej rozpoznaniem było sprzeczne z treścią art. 6d p.e. a przez to niezasadne.

Jeśli chodzi zaś o drugi przypadek wstrzymania gazu 28 października 2015 r. to do odłączenia doszło wobec nieopłacenia w całości faktury prognozowanej nr (...), której termin płatności upływał 15 września 2015 r. (do zapłaty pozostało 144,34 zł). Według Prezesa URE do wstrzymania dostaw paliwa gazowego nie może jednak dojść, jeśli odbiorca nie uiścił opłaty wyliczonej na podstawie prognozy, nie będącej ekwiwalentem za paliwo rzeczywiście zużyte. Z twierdzeniem tym Sąd się nie zgodził uznając, że nie ma znaczenia sposób rozliczania odbiorcy za paliwo. Generalnie odbiorcy w gospodarstwach domowych rozliczają się z przedsiębiorstwami energetycznymi na podstawie prognoz i nie zwalnia ich to z zapłaty za paliwo zgodnie z warunkami umowy, harmonogramami płatności, prognozami. Ostatecznie wszak odbiorca płaci za paliwo zużyte wobec korekty prognoz po dokonaniu odczytów licznika odbiorcy. Tym samym w przekonaniu Sądu wstrzymanie dostaw gazu może nastąpić również, gdy odbiorca nie uiścił opłaty z faktury prognozowanej, ponieważ jest to opłata za świadczone usługi dostawy lub za pobrane paliwo w świetle art. 6b ust. 2 p.e.

Podobnie też jak w przypadku pierwszego wstrzymania dostaw, także tym razem odbiorca został uprzednio wezwany do zapłaty. Wezwanie zostało wysłane i doręczone, o czym świadczy: wezwanie do zapłaty z 27 września 2015 r. (k. 31-32 akt adm.), potwierdzenie nadania pisma, którym według powoda jest wymienione wezwanie do zapłaty (k. 92 akt adm.), pismo z dnia 26 kwietnia 2016 r., w którym powód opisał co działo się z korespondencją przed nadaniem jej do wysyłki (k. 98 akt adm.), pismo (...) S.A. z 29 lutego 2016 r., w którym wskazuje, że przesyłka została doręczona

adresatowi 6 października 2015 r. (k. 93 akt adm.). Co ważne B. K. (1) również nie kwestionował faktu doręczenia mu tego wezwania.

Jednak tym razem przedsiębiorstwo nie dość, że znowu wystawiło odbiorcy wezwanie do zapłaty przed upływem 30 dni od upływu terminu płatności faktury i przed jego upływem również zostało mu ono doręczone, dlatego 14-dniowy termin na opłacenie zadłużenia rozpoczął swój bieg jeszcze w momencie, gdy odbiorca nie zwlekał z zapłatą 30 dni, to odłączyło dostawy wcześniej niż w sumie po 44 dniach, czyli minimalnym okresie jaki wynika z wyżej powołanych przepisów art. 6b ust. 2 i 3 p.e., co należy uznać za ewidentnie nieprawidłowe.

Oprócz tego Sąd stwierdził w odniesieniu do przedmiotowego wstrzymania gazu 28 października 2015 r., że nie zostały spełnione inne przesłanki z art. 6b ust. 3 dotyczące odpowiedniego poinformowania B. K. (1) na temat zaległości mającej być podstawą wstrzymania gazu.

W tym kontekście Sąd powołuje się na stanowisko jakie zajął Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z 28 czerwca 2016 r. sygn. VI ACa 736/15 (LEX nr 2149601) odnoszącym się do poprzednio obowiązującego analogicznego przepisu art. 6 ust. 3a p.e., że ma on na celu ochronę odbiorców energii poprzez jednoznaczne sprecyzowanie warunków prowadzących do wstrzymania sprzedaży podstawowego dobra jakim jest energia elektryczna. Oznacza to, że jeżeli przedsiębiorca energetyczny zmierza wstrzymać dostarczanie energii bez ryzyka uznania takiego wstrzymania za nieuzasadnione, ma obowiązek zachowania ratio legis nałożonego na niego obowiązku informacyjnego, jaki został przewidziany w art. 6 ust. 3a pr. energ., a więc umożliwienia odbiorcy zrealizowania ciążącego na nim obowiązku. Nie można zapominać, że chociaż mamy tu do czynienia z klientem, który nie uiszcza ciążących na nim opłat z tytułu dostarczenia mu energii elektrycznej, to możliwość wstrzymania dostaw stanowi dotkliwą sankcję przewidzianą dla odbiorców, co oznacza, że powinno być stosowane jedynie wyjątkowo, tj. w sytuacji, gdy klient jest faktycznie nielojalny i w pełni świadomie nie wywiązuje się z obowiązków wynikających z umowy i nie uiszcza stosownych opłat mimo szansy, jaką przewidział ustawodawca we wskazanym przepisie. Nie można również zapominać, że odbiorcami energii elektrycznej są najczęściej konsumenci, a więc tym bardziej należy mieć na względzie ochronną istotę tego przepisu. Innymi słowy, nie został on wprowadzony stricte w celu ochrony przedsiębiorcy energetycznego, chociaż oczywiście takiego celu nie można pominąć (ochrona przed świadczeniem w stosunku do kontrahenta, który nie spełnia ekwiwalentnego świadczenia), ale przede wszystkim w celu ochrony zdecydowanie słabszej strony umowy o sprzedaż i dostawę energii elektrycznej, szczególnie, że w praktyce umowy te mają charakter adhezyjny, a więc zawierane są przez tzw. przystąpienie, co powoduje, że konsument (a nawet przedsiębiorca) nie ma zwykle żadnego wpływu na jej treść. W orzecznictwie słusznie wskazuje się, że art. 6 ust. 3a pr. energ. chroni przede wszystkim interesy odbiorcy energii elektrycznej, który musi mieć zarówno świadomość istnienia zaległości w opłatach należności za dostarczoną energię, terminów płatności poszczególnych należności oraz poszczególnych okresów zwłoki za konkretnie wskazane czynniki energetyczne, jak i świadomość skutków związanych z brakiem uregulowania należności w wyznaczonym terminie, wobec dotkliwości sankcji, jaką jest wstrzymanie dostaw energii elektrycznej. Wymogi określone w tym przepisie muszą być więc bezwzględnie spełnione, aby wstrzymanie dostaw energii było zasadne. Oznacza to, że samo istnienie zadłużenia nie jest wystarczające dla wstrzymania dostarczania energii elektrycznej, a konieczne jest jeszcze należyte, szczegółowe i uprzednie poinformowanie odbiorcy o wysokości zadłużenia i o skutkach braku uiszczenia należności (zob. wyrok SA w Warszawie z dnia 18 czerwca 2013 r. o sygn. VI ACa 1361/12, LEX nr 1372487). Jednocześnie z uzasadnienia powołanego wyżej wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 28 czerwca 2016 r. sygn. VI ACa 736/15 wynika, że uzasadnieniem unormowania art. 6 ust. 3a p.e. jest nie wstrzymanie dostaw energii elektrycznej, ale uświadomienie odbiorcy o istnieniu zaległości z tego tytułu, szczególnie gdy powstała ona wskutek przeoczenia lub okoliczności życiowych, a także udzielenie dodatkowego terminu na ich zapłatę, w tym również umożliwienie zabezpieczenia odpowiednich środków na pokrycie powstałej zaległości.

Podkreślenia więc wymaga, iż wezwanie powoda do zapłaty z 27 września 2015 r. nie spełniało tego warunku informacyjnego, ponieważ wskazano w nim jedynie kwotę zaległości 144,34 zł i fakturę nr (...), która miała być podstawą tej zaległości bez jakiegokolwiek wyjaśnienia, czy też wyliczenia tej zaległości. Tymczasem była to faktura prognozowana, natomiast zgodnie z zebraniem w sprawie materiałem B. K. (1) wpłacał należności zgodnie z harmonogramem płatności a w związku z tym dokonywał pełnych płatności odpowiednio do faktur prognozowanych.

W dniu 7 września 2015 r. wpłacił zatem prognozowaną kwotę 244,65 zł. Nie miał jednak wiedzy, że jego płatności zaliczane są na poczet poprzedniej nieuregulowanej, bo spornej faktury za rzeczywiste zużycie gazu. Ponadto w odpowiedzi na złożoną reklamację (...) Centrum S.A. powiadomiło go jedynie o poprawności danych pomiarowych na ww. fakturze za rzeczywiste zużycie gazu, a tym samym jej zasadności. Wobec tego Sąd uznał, że B. K. (1) nie był należycie poinformowany o tym z czego wynika podana w wezwaniu do zapłaty zaległość. Jest to tym bardziej istotne, że B. K. (1) nie uchylał się od płatności określonych w harmonogramie płatności sporządzonym wobec zawarcia przez niego umowy kompleksowej, tyle, że płatność dodatkową, nieuwzględnioną w tym harmonogramie kwestionował i traktował jako zmianę umowy.

W ocenie Sądu, biorąc zatem pod uwagę wywodzoną m.in. na gruncie art. 6 ust. 3a p.e. potrzebę odpowiedniej ochrony odbiorcy, któremu grozi odłączenie podstawowego dobra czyli energii, należało uznać, że B. K. (1), który nie działał w celu niewywiązania się z umowy dostaw gazu, nie został powiadomiony o zaległości przez (...) Centrum S.A. w taki sposób, aby mógł stwierdzić, że rzeczywiście ta zaległość istnieje.

Mimo tego (...) Centrum S.A. wystawiło polecenie wstrzymania dostarczania energii, które zostało zrealizowane przez operatora systemu dystrybucyjnego 28 października 2015 r. W tym dniu nastąpiło wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do lokalu B. K. (1).

Wstrzymanie dostarczania energii jako dokonane bez prawidłowej realizacji treści art. 6b ust. 2 i 3 p.e. było zatem nieuprawnione, tak więc niezasadne.

Odnosząc się zaś do zarzutów powoda naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 7, 77 i 80 kpa Sąd stwierdził, że ewentualne naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego nie mogło mieć w niniejszej sprawie znaczenia, ponieważ Sąd dokonał ponownej oceny stanu faktycznego i prawnego. Rolą Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie jest bowiem kontrola prawidłowości postępowania prowadzonego przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W ramach pierwszoinstancyjnego postępowania przed tym Sądem strona może przedstawić wszystkie okoliczności faktyczne i dowody na potwierdzenie zasadności swojego stanowiska, tak więc ewentualne uchybienia postępowania administracyjnego nie mogły skutkować wzruszeniem Decyzji.

Z powyższych względów, Sąd oddalił odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 kpc.

Stronie pozwanej jako wygrywającej spór Sąd przyznał więc od powoda na mocy art. 98 i 99 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, zwrot kosztów wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w wysokości 1440 zł, ustalonego na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804), błędnie uznając, że pozwany jest reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika.

SSO Anna Maria Kowalik